

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

9. Sine causa colunt me, docentes doctrinas & mandata hominum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

9. *Sine causa colunt me, docentes doctrinas & mandata hominum.*

DVPLICEM hypocrisim in Iudeis notavit Esaias, & ut Christus exponit, non tam de sui temporis Iudæis quàm de futuris Mesiæ tempore prophetavit. Prima hypocrisis erat, *labijs Deū honorare, sed cor ab eo longè habere*: id est, profiteri quidem se nō nisi vnum & verum Deum colere, verum tamen Mesiā à Deo missum nolle agnoscere & recipere, sed eū toto corde auerfari. De hac hypocrisi nihil hoc loco Calvinus. Altera hypocrisis erat, quod plane frustra & sine vllō fructu Deū colebant, quia in eius cultu, vel ad eum rite colendum, suas traditiones & doctrinas humanas sedulo alios docebant, vel obrudebant potius, relinquentes interim, & negligentes mandata Dei. Hoc enim Marcus expressè adiunxit tanquā causam & rationem præcedentis prophetiæ in illis adimpletæ. Verbis enim Prophetici à Matthæo hic citatis adiungit. *Relinquentes enim mandatum Dei, tenetis traditiones hominum.* Hic est igitur horum verborum sensus, *Frustra me colunt, &c.* & hanc ob causam *docere doctrinas & mandata hominū* à Christo reprehenditur, quia hoc ita fit, ut propter illa humana mandata, Dei mandata negligantur. Fuit ergo Pharisæica hæc (ut Calvinus ipse agnoscit) *non ex professo sed obliqua transgressio legis Dei, quum officia diuinitus iniuncta secure omitti patiebantur.* Scribæ enim suis placitis ita addictum tenebant populum, ut intendere verbo Dei non vacaret. Hæc ille & alia quædam, sacis rectè Pharisæicam transgressionem, qualis esset, describens. Sed mox impiè & insulse admodum in Catholicam

Hypocrisis Iudæorum duplex.

Marc. 7.

cam

Putidis
menda-
cijs accu-
satur Ec-
clesia.

cam Ecclesiam idem crimen retorquet his verbis. *Nunc pro se quisque expendat, an non hodie magis hæc prauitas in Papatu grassetur, quam olim apud Iudeos. Non negat quidem Papa quin sit obedendum Deo. Sed vbi ad rem ventum est, quia non secus ac capitale crimen detestantur modicam carnis gustum, quibus furtum vel scortatio veniale delictum est, propter suas traditiones evertunt legem Dei. Hæc est licentia Calviniana & omnium hæreticorum hodie, non nisi putidis mendacijs Catholicam doctrinam traducere, suosque miseros discipulos meris mendacijs pascere. Non modicum carnis gustum (qui aliqua ex causa etiam ieiunio seruato legitimus esse potest) sed iustam ex carne refectioem tempore ieiunij, non semper & simpliciter vt capitale crimen detestatur Ecclesia, (nam vel infirmitas ab omni peccato, vel obliuio aut ignorantia diuini ab omni crimine liberare potest) nec tam in ipsa simplici comestione capitale crimen ponit, quam in contemptu legis Ecclesiasticæ, vel in scâdalo aliorum. Furtum verò vel scortationem pro veniali delicto Catholica Ecclesia nunquam habuit, nisi aut furtum intelligat vbi materiæ exiguitas à mortali excusat, vel de scortatione loquatur quæ sola cogitatione concipitur absque consensu criminis. Quæ sanè duo nec furtum nec scortatio simplici sermone appellanda sunt. Sed aliter quam mentiendo Pharisaicam transgressionem Catholice Ecclesiæ impingere Calvinus non potuit.*

Postea exponens illa verba, *Sine causa colunt me, &c.* ait hoc à Christo in vniuersum reprehendi, quòd homines peruersè Deum colant suo arbitrio. Qui sanè sensus de priuatis hominum cultibus acceptus verus est, sed nec intentus à Christo hoc loco, vt iam ostendimus, nec ad traditionum Ecclesiasticarum repre-

reprehensionem villo modo pertinens, quæ ipsum Deum authorem habent, non priuatos homines, vt dictum est. Addit postea docere his verbis Christum, *non alium esse rationalem Dei cultum, quam qui ad regulam verbi eius formatus est.* Sed supra ostensum est, nec Christum hoc loco huiusmodi aliquid docere, nec illud in Ecclesia Christi verum esse, tamen in Synagoga Iudæorum quoad publicos & prescriptos cultus verum erat. Nam apud eosdem ex priuato pietatis instinctu multa laudabiliter circa Dei cultum à multis præstita fuisse, varijs exemplis ostendimus in Prompt. Cath. Dom. infra Oct. Natal. Domini.

II. *Non quod intrat in os coinquinat hominem.*

OMNES penè hodie heretici his verbis abusi sunt, vt ieiunia, aut delectus ciborum ab Ecclesia prescriptos, res liberas esse & nihil ad pietatem facere, quia violatum ieiunium aut quilibet sine delectu cibus coinquinare hominem non potest. A quorum etiam stulticia temperare sibi Calvinus non potuit, quin illud etiam hoc loco annotaret. Nam circa huius parabolæ explicationem quam Christus postea facit, ait. *Hic Christus fustus exponit quod prius attigerat, regnum Dei non esse positum in cibo & potu, sicuti etiam Paulus docet, Rom. 14. Nam quum res externæ natura puræ sint, liber quoque ac purus est earum vsus, Nec verò ex bonis Dei creaturis contrahitur immundities.* Hæc ille: cui stolido heretico iam millies à Catholicis responsum est, cibum quidem veritum quatenus cibus est, & quatenus in os intrat, non coinquinare, sed præcepti Ecclesiastici contemptum, & ipsum cibum, quatenus veritus est, multum coinquinare. Caro porcina si eam comederet Iu-

Delectus
ciborum.

K dæus